

•Written by வெங்கட் சாமிநாதன்•

••Wednesday•, 13 July• 2011 21:58• - •Last Updated•

••Wednesday•, 13 July• 2011 22:44•

ஐந்தாம் பத்திரிகை (9)

இது காறும் நான் எழுதியவற்றையும் எதிர்கொண்டு அபிப்ராயம் தெரிவித்தவர்களில்
பெரும்பாலோர் தமிழ் சினிமா எப்படி இவ்வளவு வருஷங்களாக செயல்பட்டு
வந்துள்ளதோ, அதன் அபத்த சம்பிரதாயங்கள் அத்தனையையும் எவ்வித களேவியும்
ஒன்றுகூட்ட எழுப்பாமல் அவ்வளவு அபத்தங்களையெல்லாம் சினிமாவுக்கு
இயல்பானவையாக ஏற்று தம் பொதுப்புத்தியதைத் தொலதத்துவிட்டவர்களாக
இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் அந்த அபத்தங்களைக் கொண்டாடும்
சிறப்பிக் கும் பின்னர் அவைபற்றி இறுமாந்து ஆகாயத்தை நோக்கி மிகக் கை உயர்த்தும்
மன நிலையில் இருப்பது தெரிகிறது. இவர்கள் மட்டுமல்ல. இவர்கள் தமிழ் சமுதாயத்தின்
மாதிரிகள் தானே. இணையத்திற்கென்று சமுதாய குணத்தையே நியக் குணம்
கொண்டவர்களா இங்கு வந்துவிடப் போகிறார்கள்? அது மட்டுமல்ல. அந்த
அபத்தங்கள் அத்தனையையும் நியாயப்படுத்தும் ஆவசேமும் கொண்டவர்களாக
இருக்கிறார்கள். “நீங்கள் சொல்றதெல்லாம் சரிதான். ஆனால் படம் எடுக்கும்
சிரமங்களும், போட்ட பணத்தை எடுத்து பின்லாபம் பண்ணும் சிரமங்களும்
உங்களுக்கென்ன தெரியும்?” என்ற களேவி அபிக்கடி முன் வகைகப்படுகிறது.
“சினிமானா அப்படித் தாங்க இருக்கும்? வாழ்க்கை அவதிகள் தான் எப்போதும்
இருக்கே. அதை மறந்து இரண்டு மூன்று மணி நேரமாவது ஜாலியா பொழுது
போக்கத் தானே சினிமாவுக்கு போறோம்.” என்று ஒரு நியாயப்படுத்தல். “சினிமாங்கறது
மக்களாக் காகங்க. மக்களை ஒதுக்கிட்டு நாம வாழ் முடியாதுங்கறத் நாம்
புரிஞ்சிக்கணும்.

படத்தை எடுத்து நாமவோ பாத்துக்க முடியும். மக்கள் பாத்து ரசிக்கணுமில்லியா?”
என்று இன்னொரு ஜனநாயக வாதம். என்னமோ இவர்கள் மக்களதை துயரக்
கடலிலிருந்து மீட்கவே இவர்கள் பிறவி எடுத்துள்ளது போலத் தான் பசேச்சு. அது
ஜனநாயகம் இல்லலை. பண நாயகம். அதுவும். பிழைப்புக்காக, பணம்
சம்பாதிக்கிறதுக்காகவே வியாபாரம் செய்யும் ஒரு பலசரக்குக்கடகை காரரின் நியாயம்
இல்லலை இது பச்சையாகச் சொல்வதென்றால், இது தவேபியாப் பிழைப்பின் இன்னொரு
ரஃபம். அதற்கு நாம் என்னென்ன ரஃபமோ, பெயரோ கொடுத்துக்கொண்டாலும்,
வஷைங்களையும் கோஷங்களையும் களைந்து விட்டால் இது தவேபியாப் பிழைப்பின்
குணத்தைக் கொண்டது தான். அவளாக் காவது ஒரு கட்டத்தில் அவள் நினதைத் தால்,
வந்தவனை “போறியா இல்லியா?” என்று விரட்டி அபிக்கும் சூதந்திரம் உண்டு. இங்கு

•Written by வங்குட் சாமிநாதன்•

••Wednesday•, 13 •July•, 2011 21:58• - •Last Updated•

••Wednesday•, 13 •July•, 2011 22:44•

அது இல்லை. வறேறி என்ற கொள்ளையிப்ப நுடந் துவிட்டால், அதற்கு புனித மூலம் பிசுபட்டும், நியாயங்கள் கற்பிக்கப்பட்டும் என்னென்னவோ கோஷங்கள் எழுப்பி, கொண்டாட்டங்கள் நடத்தி, அரசு விருது பெற்று ஊர்வலம் வரலாம்.

இந்த கடித்து சினிமா தமிழ் நாட்டில் தலையெடுத்த காலத்திலிருந்தே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வளர்ந்து இன்று பித்தா காரமாக நம்மலே கவிந்து விட்டதால், இது இயல்புக்கும் வாழ்க்கைக்கும், உண்மைக்கும் முற்றிலும் விரோதமானது என்ற எண்ணமே நமக்கு ஏற்படுவதில்லை. வாழ்க்கை அப்படி இல்லையே என்றால், சினிமானா அப்படித்தான் இருக்கும் என்று சினிமா பார்ப்பவர்களும் சரி, சினிமா தயாரிப்பாளர்களும் சரி ஏகோபித்த சிந்தனை கொள்ளும் வகையில் மிளசை சலவை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

நாம் நனஜீ ரியாவாக்குப் போய் வாழ நேர்ந்தால் அந்த நாட்டும் மக்களின் நம்மிலிருந்து வறேறுபட்ட வாழ்க்கையை நாம் அது அவர்களது வாழ்க்கை என்று மன சமாதானம் கொள்கிறோம். அதே போல அவர்களும் நம் வாழ்க்கை வறேறுபட்டிருப்பதை இதே சமாதானத்தோடும் ஒப்புக்கொள்ளும் மன நிலை கொள்வார்கள்தான். இன்னும் வறேறு பாதிரியாகச் சொல்லிப் பார்ப்பதென்றால், ஒரு பதைத்தியக் காரனின் பசை சூக்களையும் நடந்துகொள்ளும் முறையையும், இது அவனுக்கு இயல்பு என்று மனம் சமாதானம் கொண்டும் நம் வழிச் செல்கிறோம். அவனை நம் வழிக்குக் கொண்டுவர நாம் அவனுக்கு புத்தி சொல்லியோ அவனுடன் வாதம் செய்தோ திருத்த முயல்வதில்லை.

எனக்குத் தோன்றுகிறது, நமது உலக நாயகர்களும், இயக்குனர் பிரம்மாண்டங்களும், இன்னும் மற்ற அவர்தம் வழிச் செல்லும் நம் தமிழ் சினிமா உலக சிற்பிகள் எல்லாம் பாட்டுப் பாடிக் கடித்தாட்டம் போடுவதற்குப் பரஸேவில் என்ன, பராங்குபர்ட், சிங்கப்பூர், திருக்கள் என்ன லாப லாந்து என்ன, ஸ்விட்ஸர் லாந்து என்ன என்று அலநைந்து இடம் தடுபடம் பிபிக்கும் போது இவர்கள் ஆட்டத்தகை கண்டு அவர்கள் சிரிக்கமாட்டார்கள், இல்லா இவர்களுக்குத் தான் வெட்கமாக இருக்காதா என்று என் சாதாரண பொதுப்புத்தியின் தொந்திரவால் என்னையே கேட்டுக் கொள்வதுண்டு. அந்த நாட்டும் காரர்கள் வடிகை பார்ப்பார்கள் தான். நாங்கள் சினிமா ஷூட்டிங் நடத்துகிறோம் என்று பதில் வந்தால், ஒஹோ இவங்க ஊர்லே இப்படித்தான் வழக்கமோ, இல்லா இவர்கள் சம்பிரதாயங்களோ என்று அமைதி கொள்வார்கள் போலும். பார்ஸி திருமண சடங்குகளோ, முஸ்லீம் விழாக்களோ வித்தியாசமாக இருந்தால் நாம் அதைக் கேள்விகேட்போமா? ஆனால் இவர்கள் வெட்கப்படாமல் கடித்தாடுவது எப்படி?. அதிலும் ஸ்விட்ஸர் லாந்தின் பனி மீயி மலசை சரிவுகளிலும் கட்டும் காதல் நாயகிகள் நம் ஊர் தமிழ் சினிமா ரசிகர்களைக் குஷிப்படுத்த எவ்வளவு குறைவாக ஆட அணிவது சாத்தியமோ அவ்வளவுக்குக் குறைவாகவும், நம் உலக நாயகர்கள், அந்தக் குளிருக்கேற்ப முகம் தவிர உடல் முழுதும் விதவிதமான வண்ணங்களில் அலங்கார உடைகளில் டான்ஸ் பண்ணுவார்கள்.

•Written by வெங்கட் சாமிநாதன்•

••Wednesday•, 13 •July•, 2011 21:58• - •Last Updated•

••Wednesday•, 13 •July•, 2011 22:44•

இதெல்லாம் சினிமாவைக் கொண்டு வந்தது அவர்கள் இதுபற்றி உரிமைகொண்டாடிப் பெறும்படிப் பட்டியல் கொள்ளும் ஏதற்குமே சம்பந்தமில்லை. இதனைத் தான் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும், தமிழ் சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு துறைபற்றிய விஷயத்திலும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அரசியலாக்கடும், சினிமாவாக்கடும். அல்லது கலை என்றும் தமிழ் என்றும் சொல்லி மக்கள் முன் வகைக்கும் எதுவுமேயாகாக்கடும். அது மக்களை ஏதோ சொல்லி அவர்களுக்குப் பிச்சுட்டி, அவர்கள் பணத்தை அல்லது வாகனங்களைக் கொள்ளையிடுக முடியும் என்ற ஓரே சிந்தனை தான் பின்னிப்படுகிறது. அவர்களுக்குப் பிச்சுட்டும் யுத்திகள் தான் அவ்வப்போது மாறிக்கொண்டிருக்கின்றனவே தவிர அதற்கு என்ன பெயர் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்தப் பெயர் என்று மனமாறாது. இதனை இன்று அந்நியன் படமோ சிவாஜி படமோ பார்க்கிறவர்களுக்குச் சொல்லிப் புரிய வைப்பது கஷ்டம். நாற்பதுகளிலிருந்து இன்று 2010 வரை, ஒவ்வொரு பத்து வருஷத்துக்குமான ஒரு சாம்பிள் தமிழ் பட்டத்தில் காதலைச் சொல்ல என்ன பாட்டு, என்ன டான்ஸ் எப்பிபயன்படுத்தப் பட்டது என்பதைப் பார்த்தால் ஒரு விஷயம் தெளிவாகும். சங்கீதம் நடனம் என்றும் ஒன்று தான். ஆனால், ஏதேனும் சங்கீதம் என்றும் நடனம் என்றும் கலைகள் என்றும் சொல்லி வந்தோம், இன்று அந்த பெயரில் தமிழ் மக்களுக்கு அதாவது தமிழ் சினிமா ரசிகனுக்கு, தரப்படுவது என்ன என்று சற்று யோசித்தால் போதும்.

நாக்க மக்க ஒரு உதாரணம். அன்று இதனை பாட்டு என்றோ அதற்கு ஆபிய ஆட்டத்தை நடனம் என்றோ ஒரு கடைத் தர சினிமாக்காரன் கிட்டி ஒப்புக்கொண்டிருக்கமாட்டான். ஆனால் அது இன்றைய போன வருடம் வரையிலும் மக்கள் ரசனையின் உச்சமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அதனைத் தயாரித்த தமிழ் நாட்டின் மிகப் பெரிய தனவந்தர், மிகப் பெரிய தொலைக்காட்சி ஸ்தாபனம் அதற்குத் தன் பிரசார ஊடகங்கள் மீலம் பெற்றுத் தந்த மக்கள் வரவேற்பும், ஏதற்கும் எந்த கடைத் தரத்திற்கும் சங்கீதம் என்றும் நாட்டியம் என்றும் சந்தையில் மக்கள் ரசனையில் செல்வாக்கை யாக்கிவிட முடியும் என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது. இந்த நிரூபணம் இன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஒன்றல்ல. விளம்பரத்தால், மக்களை வாய்ப்புக் கவகைக்கும் தந்திரங்களால், எந்த சந்தைச் சரக்கையும் வியாபார வற்றி மட்டுமல்ல, கலை என்றும் அதற்கு மக்களிடையே வியப்பிட்டும் மதிப்பையும் உருவாக்கிவிட முடியும் என்பதை 1949-லிருந்தே எஸ் எஸ் வாசன் சந்திரலோகோ என்னும் 50 லக்ஷம் ரூபாய் செலவிலான பிரம்மாண்ட தயாரிப்பு மீலம் தொடங்கி வந்தது ஸ்தாபிக்கவும் செய்தார். அதன் தொடர்ச்சி தான் அதன் பிதாக்காரமான வியாபகம் தான் இன்றைய சன் பிக்சர்ஸும் அதன் சினிமா பிரவசேமும். 2001-ல் அது 150 கோடி செலவில் ஓரே சமயத்தின் ஆயிரக்கணக்கான தியேட்டர்களில் உலகம் முழுவதும் திரையிடப்பட்டது சாதனை படைத்துள்ள வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க திரைப்பட பிரம்மாண்டம் ஆகியுள்ளது. அதில் யானைகளும் சர்க்கஸ் சாகஸங்களும் புதியன. இங்குப் ப்ரேசில் நாட்டில் தடிக் கண்டூபிக் கப்பட்ட பாலவனத்திடையே ஆங்காங்கே தனித்தனி ஏரிகளைக் கொண்ட இடத்தில் நடனக்காட்சி படமாகக் கப்பட்டதுள்ள அதிசயம்.

ஐஸ்வர்யா ராயைக் காதலிக்கும் ரோபோ பிரம்மாண்ட இயக்குனர் சங்கரின் புதுமகை கற்பனையும் சாகஸமும் ஆகும். . இனி இந்தப் பிதலத்தில் அடுத்த பட்டத்தின் டான்ஸ் காட்சிகளை படம் பிடுக்க அவர் செவ்வாய்க் கிரஹத்துக்கோ அல்லது சந்திரனுக்கோதான் போகவேண்டியிருக்கும். புதுமையாக யாரும் படமெடுக்காத இடம்

•Written by வன்கட சாமிநாதன்•
 ••Wednesday•, 13 July•, 2011 21:58• - •Last Updated•
 ••Wednesday•, 13 July•, 2011 22:44•

அவருக்கு இங்கு கிடக்க காது என்னுடைய தோன்றுகிறது.

ஐந்தாவது பத்திரிகை சந்தர்ப்பம் (10)

இவ்வளவையும் எழுதிக்கொண்டிருக்கும்போது நான் என்ன ஒரு வியர்த்தமான காரியத்தில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதைச் சன்குழும் தொலக்காட்சி அனலைத் துக்களும் அதன் அச்சு ஊடகங்களும் மாதிரியில்லை, ஸான்க்கப்ரான்ஸிஸ்கோ விலிருந்து ஜப்பான் மலேசிய வரை ஒரு அகண்ட உலகில் வாழும் அனலைத் துத்மிழ் மக்கள் மாதிரியில்லை, எந்திரன் படத்தையும் அதன் விளம்பர பகாசுரத்தனத்திற்கு ஆட்பட்ட எந்த நாட்டவரும், எந்த மொழியினரும் ஓரே ஏகோபித்த குரலில் அதன் பாராட்டில், அதன் வரலாறு காணாத மகத்துவத்தில் பிரம்மாண்டத்தில் மயங்கி மது உண்ட மிதப்பில் உழல்வதிலிருந்து தளிரிகிறது. இத்தகைய வரலாறு காணாத களபேர இரசைச்சலில், நான் சொல்வதையார் கடைக்கப் போகிறார்கள்? யார் மதிக்கப் போகிறார்கள்? காலஜைந்து மணிக் காட்சிக்கு மீண்டும் மணியிலிருந்து காத்திருப்பது என்ன, சப்பர் ஸ்டாரின் பிரம்மாண்ட ஃபளிக்ஸி போர்ட் விளம்பரங்கள் கு ஏதோ நாமக்கல் ஆளுசனையேருக்கோ, ஸ்ரவணபலே கோலா கோமதலே வரூக்கோ அபிஷேகம் செய்வது போல, பாலாபிஷேகங்கள் என்ன, சப்பர் ஸ்டாரை பழனி ஆண்டவனாக கிட்டுக்கும் காவடிகளின் ஊர்வலங்கள் என்ன, மொட்டை அடித்துக் கொண்ட பிரார்த்தனைகள் என்ன, அதன் வற்றிக் கா அல்லது வரவறே கவா, செய்யப்பட்ட யாக்கங்கள் என்ன, இந்தியாவின் எந்த மொழிதொலக்காட்சிச் சானலதைத் தொடரலும் அது 24 மணி நேரமும் எந்திரன் பட பாடலையோ, விளம்பரங்களையோ அல்லது அதன் வினோத மாயா ஜாலங்களைப் பற்றிய பரவசம் அடையுமா பசும் சங்கர் சார், சப்பர் ஸ்டார் சார், ரஹ்மான் சார், உலக அழகி ஐஸ்வர்யா ராய். இதிலிருந்தெல்லாம் ஒரு கணம் தப்ப முடிந்ததில்லை. தொடர்ந்த விளம்பர அலமைதலால், அதற்குற்ற இரசைச்சலுடன்.

இவற்றுக்கிடையில் அகப்பட்டதுத் தத்தளிக்கும் யார் மீள முடியும்? இங்கு எதற்கும், கலை, இலக்கியம், சினிமா, நாடகம், பாட்டு, அரசியல், தமிழ், வரலாறு, பகுத்தறிவு, இதயாதி எல்லாவற்றிற்கும் கட்சி அதாரிபியாகிய கலஞர், தமிழினத் தலைவரே பார்த்து தன் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்த பிறகு யார் என்ன சொல்ல முடியும்? சொன்னாலும் அதை மதிப்பார் யார்? இது வசிலிலும், மக்கள் வரவறே பிலும் உலகளாவிய புகழிலும் இனி ரொம்ப காலத்துக்கு யாரும் மீறிச் சாதிக்க வியலாத ஒரு மலைக் கல் சாதனையாக

•Written by வெங்கட் சாமிநாதன்•

••Wednesday•, 13 •July•, 2011 21:58• - •Last Updated•

••Wednesday•, 13 •July•, 2011 22:44•

முதல் வாரத திலயே ஸ்தாபிக கப பட பிறகு யார் என்ன மாற்ற அபிப ராயம் சொல்லமுடியும்? முணுமுணுக்கக் கூட முடியாது. யார் வாய் திறவாதிருக் கிறார்கள்ளோ அவர்களுக்கு இது அதிசயமாகப் படாதிருக்கலாம். உலகநாயகன் ஏதும் இது பற்றிச் சொல்லவில்லையோ, அல்லது என் பார்வையிலிருந்து தான் இது தப்பிவிட்டதோ? இரவரமே ஓர்வருக் கொர்வர பாராட்டிக்கொள்வது தான் வழக்கம்.

சரி, இதில்லாம் ஒரு சினிமா படம் சம்பந்தப்பட்ட சமாசாரங்கள் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஒரு சினிமாவை, தங்கள் குப்பிடித்த ஒரு நடிகரை தமிழ் சினிமா ரசிகர்கள், ஒரு நடிகரின் ரசிகர்கள் எப்படி வரவேற்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்கிறது இந்த கடித்துக்களும் கொண்டாட்டங்களும். இந்த ஆரவாரக் கொண்டாட்டத்தை, ரசனை என்பதை விட, ரசனை என்பதைவிட, மகிழ்ச்சி என்பதை விட ஒரு மாதிரியான பக்தி பரவசம் என்று சொல்ல வேண்டும். இங்கு தமிழ் நாட்டில் மாத் திரமில்லை, இந்தியாவில், உலகில் தமிழர் வசிக்கும் இடங்களில் மாத் திரமில்லை, மற்ற நாட்டு மக்களும், மற்ற மொழி பசும் மக்களிடையேயும், வறே எந்த நடிகருக்கும் இல்லாத ஆரவார ரசனை நம் தமிழ் சப்பர் ஸ்டார் நரேலோ அல்லது சினிமாவிலோ காட்சி தந்தாலே போதும் என்ற எல்லை வரை சன்னென்றுள்ளது என்று சொல்லப்படுகிறது. குறிப்பாக ஜப்பான் நாட்டில், அகிரா குரசுவாவும், யோசிஜிரோ ஓஸி போன்றவர்களைத் தந்த ஜப்பானிலா ரஜனி காந்த் போன்றாரின் கோமாளிக் கடித்துக்களையும் சஷேட்களையும் ரசிக்கிறார்கள்? சிவாஜி கணேசனை ஒரு நடிகர், என்றும், அதிலும் நடிகர் திலகம் என்றும் மகாத்மா காந்தி சிலகைக் குதிரே சிலை எழுப்பியும், அவர் ஒரு நடிப்புக் களஞ்சியம் என்றும் கொண்டாடும் தமிழ் நாட்டில் வேண்டாமானால், கர்நாடகாவில், கரேளாவில் செல்லுபடியாகாத கடித்தாட்டங்களுக்கு “தமிழ் நாடு தான் உங்களுக்கு ஏற்ற மண் கொண்டது, ரசிகர் பட்டாளம் கொண்டது என்று எம்.ஜி.ஆர்களையும் ரசனி காந்துகளையும் அனுப்பி விடுகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட நம் மண் போன்ற வளம் கொண்டது ஆந்திரா தான் என்று நினைக்கிறேன். என்.டி. ராமராவைக் கிருஷ்ணபகவானாகக் கோயில் கட்டிவிடுகிறார்கள். இங்கு குஷ்புவாக்குக் கோவில். சிவாஜி கணேசனுக்கும் எம்.ஜி.ஆருக்கும் இன்னும் ஏன் கோவில் கட்டவில்லை என்று தரெய்வில்லை. நான் சொல்ல வந்தது எல்லா குப்பை கள்ளங்களும், கோமாளிகளும் விளைநிலமும் வளர்நிலமும் தமிழ் நாடாகத் தான் இருந்து வருகிறது. இதற்கும் சினிமாவும் ஏதும் உறவு கிடையாது. முற்றிலும் கிடையாது. இது இன்னும் ஆழத்தில் கலாசாரம் சம்பந்தப்பட்டதாகத் தான் கொள்ள வேண்டும். கலாசாரத்தின் சீ ரழிவு என்று கொள்ள வேண்டும்.

தமிழில் ஒரு பழமொழி உண்டு. “எல்லோரும் நிர்வாணமாகத் திரியும் ஊரில், கோவணம் கட்டியவன் பதைத்தியக் காரன்,” என்று அப்படித் தான் இருக்கிறது, தமிழில் சினிமா என்றால் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று பார்வையாளர் மாத் திரமல்ல, தயாரிப்பாளர், நடிகர், அறிவாளிகள் சமீகம் எல்லோரமே ஓர்மெனத்தினராய் தமக்குச் சொல்லிக் கொள்வது, மற்றவர்க்கு அறிவாரைக் கற்றுவதும். “சினிமாலே அப்படிச் செய்ய முடியாதுங்க. மக்கள் பக்க வேண்டாமுங்களா” என்று அவர்கள் சொல்லும் போது அவர்கள் சொல்வது, ‘இல்லங்க கோவணம் கட்டக் கூடாதுங்க. நிர்வாணமாகத் தான் திரியணும். அதிலே நீங்கள் புதுமகைகள் செய்யலாம். தொழில் நுட்பங்கள் கொண்டு வரலாம். அதையெல்லாம் மக்கள் வரவேற்பாங்க. ஆனால் ஒரு சின்ன துண்டு

•Written by வங்கட் சாமிநாதன்•

••Wednesday•, 13 •July•, 2011 21:58• - •Last Updated•

••Wednesday•, 13 •July•, 2011 22:44•

யின் இத தலமைமுறை பதிப்பு. சபைப் பரமனே, டெர்மினேட்டர், பாடமனே வகையறாக கள் பார்வையாளர்களையாய் பிளக்க வகைகும் சமாச்சாரங்களதேவிர சினிமா என்னும் கலை சம்பந்தப்பட்டதல்ல. ஒரு காலத்தில் நம் தமிழ்ப் படங்களிலேயே கட்ட அபிர்வ சகோதரர்கள், விக் கிரமதித்தன் கதை எல்லாம் மாயா ஜாலக் காட்சிகளையென வதைத்தன. ஆனாலும் அவை அதீத கற்பனைகளையோனாலும் மனித வாழ்க்கையின் அவசரத்தைச் சொன்னவையென தான். ஆனால் பாடமனே, டெர்மினேட்டர் வகையறாக களின் நம்மீர் காபியான யந்திரன், தன் இஷ்டத்துக்கு சம்பவங்களை அடக்கிச் செல்லும் மனத்தையே தான் நம் முன் வகைகின்றன. ஓரே குறிக்கோள் என்னென்ன விசித்திர கற்பனைகள் செய்தால், பார்ப்போரின் வாய் பிளக்க வகைக முடியும் என்பதாகத் தான் இருந்துள்ளது. உலக நாயகன் பற்பல வேஷங்கள்க்கு ஏதுவாக கதையைக் கற்பனை செய்தால், நம் சபைப் பரஸ்டார் வேஷங்களில் நம்பிக்கை வைப்பதில்லை, மாயா ஜாலங்களிலும் தன் கோமாளித்தனங்களிலும் நம்பிக்கை வைத்துள்ளார்.

ஐந்தாம் பத்திரிகை – (11)

கடைசியில் எந்திரன் படத்தை வதைத்துக் கொண்டு நாம் பெருமனைப் பட என்ன இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. என்களேவி, கவனிக்கவும். நான் எந்திரன் படத்தை ஒரு சினிமாவாக இல்லையென, ஒரு வியாபாரப் பொருளாகவே எடுத்துக் கொண்டு தான் பசுகிறேன். சினிமாவாகப் பசே தமிழில் படங்கள் நமது சினிமாவின் 80 வருட வரலாற்றில் ஏதோ ஒன்றிரண்டு தரேலாமோ என்னவோ. திரும்பவும் சொல்கிறேன். சினிமாவாகப் பசேத் தான். பெருமைகொள்ள அல்ல. இதையென முன்னரே அவசியம் நேரம் போதெல்லாம் இத்தொடரிலேயே பல முறை சொல்லியே வந்திருக்கிறேன். கலாநிதி மாறன் சார் ரஜனிஸார், சங்கர் சார், ரஹ்மான் சார் ஆக இந்த சார்கள் எல்லாம் தவிர அலகு குத்திக்கொண்டு, பாலாபிஷேகம் செய்த, மொட்டை அடித்துக் கொண்டு, யாகம் செய்த ரசிகர் எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டு, “இது வியாபாரம்” “சினிமாவே எடுப்பதே 150 கோடி ரூபாய் முதல் பத்து மக்கள் விரும்புவதைக் கொடுத்து லாபம் சம்பாதிக்கத்தான்” போன்ற பொன்மொழிகளை நின்னையில் கொண்டு அதை வதைத்துக் கொண்டு சில களேவிகளைக் கேட்கலாம் கேட்க வேண்டும். சம்பாதிப்பது என்ற ஓரே குறிக்கோள் இருப்பதன் காரணமாகத் தான், தாத்தா கொள்கை என்னவாக இருந்தாலும் மாமிகள் கதைகள் தான் தொடராகும், ஜோஸ்யம், ராசிபலன், கர்நாடக சங்கீதம், தயிவதரிசனம், அருணாசல கார்த்திகைத் தீபம் எல்லாம் விலக்கு கொடுத்து தாலும், தமிழ் நாட்பில் அது சன் பிவி தான். கடைவி தான். மற்ற இடங்களில் அது சபையாவாகும், உதயாவாகும், அங்கெல்லாம் சன் பிவி பெயர் செல்லுபடியாகாது தமிழினத் தலைவரும் / தாத்தாவும்

•Written by வங்கட் சாமிநாதன்•

••Wednesday•, 13 July•, 2011 21:58• - •Last Updated•

••Wednesday•, 13 July•, 2011 22:44•

இந்த சந்தை நியாயங்களை, தரங்களைப் புரிந்து கொள்வார். கண்டு கொள்ளமாட்டார்.

எந்திரன் படத்தில் நாம் பார்த்து வாய்பிளந்த விஷயங்கள் எதையும் காட்டி நாம் பெருமடைபவன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சமீப காலத்தில் நாம் அதிகம் பெருமடைபவனாகக் கொள்வது நம் சினிமா சம்பந்தப்பட்ட வரையிலான தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி. எனக்கு நம் தமிழ் சினிமாவைக் காரர்கள் பெருமடைபவனாகக் கொள்ளும், இந்த தொழில் நுட்ப சமூகங்கள் எதுவும் அதிகம் புரிந்ததில்லை. படிகளின் உச்சியில் சிம்மாசனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் ரஜினி சார்தன் வலது கால இடது கால் மலே போட்டால் ரம்பம் அறுக்கிற மாதிரி ஒரு சப்தம் வரும். அந்த சப்தம் தன் ஆள்காட்டி விரலை அசைத்தாலே கட்ட வரும். துண்டை உதறித் தோளில் போட்டுக் கொண்டாலும் வரும். அந்த சப்தம் வந்தால், சப்பர் ஸ்டார் ஏதோ எதிரியை வீழ்த்துவதற்குத் தன் பட்டாக்கத்தியை உருவி விட்டார் என்று ரசிகப் பெருமக்களுக்குச் சொல்கிறார் என்று நின்கைக்கிறேன். அந்த ரம்பம் அறுக்கும் சப்தம் தான் வாளை உருவி காற்றில் வீசும் சப்தம் என்று சொல்லப்படுகிறதோ என்னவோ. இந்த ஒலிப்பதிவு நான் வறோ எங்கும் காணாத புதுமையானது. நம் தமிழ் சினிமாவில் யாரும் ரயிலுக்கு நில்லாமல் நம் காதலனையும் காதலியையும் விட்டால் வறோ யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். நம் ஊர் காதலி பிரயாணம் செய்யும் 21 கோச்சுகள் கொண்ட ரயிலில் தனியாகத் தான் இருப்பான். அந்தக் கோச்சில் இன்னும் இரண்டு பேர் ஒப்புக்கு இருப்பார்கள். மற்றபடி ரயில் நிலையம் காலியாகத் தான் இருக்கும். அப்பத்தான் கமலஹாஸன் கிளம்பிவிட்ட ரயிலில் இருக்கும் ஸ்ரீ தவேயை நோக்கி கதறிக்கொண்டும் நொண்டி நொண்டி ஓடிக் கொண்டும் வரச் சௌகரியமாக இருக்கும். இப்படி எத்தனையோ சமூகங்கள் தொழில் நுட்பங்கள் எனக்குப் புரிந்ததில்லை.

ஆர்ட்டரைக்டர் என்றால் கதை நடக்கும் இடமும் நம்பகமாகத் தோற்றம் தர உதவுகிறவர் என்று நான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நம் சினிமாவில் டான்ஸ் பண்ணுவதற்கு பிரம்மாண்டமான மாயாஜாலங்கள் நிறைந்த சட்டை போடுகிறவர் என்று அர்த்தப்படுகிறவர். இதற்குத் தோட்டா தரணியும், கிருஷ்ணமீர்த்தியும் போன்றவர்களை பயன்படுத்துவது மிகவும் கவலைப்படுத்தும் விஷயம். அவர்களைப் போன்ற ஒவியக் கலைஞர்களை மட்டுமல்ல, ஆர்ட்டரைக்ஷன் என்ற ஒரு கலையைத் துறையையே கவலைப்படுத்துவதும் ஆகும். ஆனால் நம் சினிமாவைக் காரர்களிடம் வறோ என்ன எதிர்பார்க்க முடியும்? அவர்களுக்குத் தெரிந்தது வியாபாரம். கொள்ளையாகப் பணம் பண்ணுவதே என்ற பரோசை. மளிகை, ஜவாஸ்கி கடையியாபாரம் போல, சினிமாவும் ஒரு வியாபாரம் என்பது தான் அவர்கள் புத்தியில் பட்டிருப்பது. அது தான் அவர்கள் பணம் மரபும். Last Emperor படம் எடுக்க வந்தவர்களுக்குப் பெய்ஜிங்கில் இருக்கும் அரண்மனையை வளிப்புறத்தில் இருந்து கட்ட படம் எடுக்கச் சீன அரசு மறுத்து விட்டது. பின்னர் அந்த மளிகை ஒரு சட்டையில் வறோ நாட்டில் உருவாக் கப்பட்டது. அந்த சட்டை 40 பேருடன் ரஜினி சாரோ கமல் சாரோ டான்ஸ் பண்ணுவதற்குக் கல்ல சனாவின் கடையி வாசிசுவின் கதை, புரட்சியில் அல்லாடும் கதையைச் சொல்ல பெய்ஜிங் அரண்மனையைத் தேடிப் பட்டது. யாருக்காவது படம் பார்த்தவர்களுக்கு அது உருவாக் கப்பட்ட சட்டை என்பது தெரிந்ததா? அதில் அதை உருவாக்கிய கலைஞரும், இப்படிச் செயல்படும் ஒரு நாட்டின் கலைஞரும், பண்பாடும், பெருமடைபவனாகக் கொண்டு. சிவாஜி படத்துக்கும் யந்திரன் படத்துக்கும் போட்ட சட்டை கலையும் இல்லை. அதை வண்டிய தயாரிப்பாளரோ, இயக்குனரோ அல்லது அதைப் பார்த்து வாய்பிளக்கும் சமீகமோ, சினிமா சம்பந்தப்பட்டவர்கள்

9 / 10

•Written by வன்கட் சாமிநாதன்•

••Wednesday•, 13 •July•, 2011 21:58• - •Last Updated•

••Wednesday•, 13 •July•, 2011 22:44•

பெண் மணியாகத் தான் இருக்க வேண்டும் . நம் மஹரில் ஊசி விற்ற கிறவர்களும் , பகல் வேலைக் காரர்களும் , திருவில் மாஜிக் காட்டுகிறவர்களும் பாப் ம்யூஸிக் காரர்களும் , வித விதமான கோமாளி உடைகளில் வருவார்கள் . அந்த மாதிரி ஏகப்பட்ட டிசைன்களில் . உடைகள் அணிந்துவ் வருவார் நம் மசுப்பர் ஸ்டார் . இது நம் தமிழ் சினிமா எல்லா ஹீ ரோ ஹீ ரோயின்களுக்குமான மரபு. ஒவ்வொரு டான்ஸிலும் 10 வித உடையலங்காரங்கள் . இது இன்றைய விதி. 20 வருடங்களுக்கு முன் நல்ல கரலில் ரம்மியமான பாடல்களைப் பாடிக் கொண்டிருந்த ஹரிஹரன் இப்போது மாசத்துக்கு ஒரு ஸ்டலில் உடை உடூத்திக்கொள்கிறார் . மீ சை, தலை முடி, கிருதா எல்லாம் மாற்றிக்கொள்கிறார் . இல்லையா? எல்லாம் நாம் வாழும் காலத்தின் கோலமோ அலங்கோலமோ . சினிமா கலாசாரம் . நம் டான்ஸும் பாட்டும் , உடைகளும் எல்விஸ் பெஸ்லியும் மகைக் கேல் ஜாக்ஸனும் பாட்டிலும் கால்களை வலித்துக் கொள்வதிலும் உடையிலும் செய்த கோமாளித்தனங்கள் அத்தனையையும் செய்தால் தான் அது பாட்டும் டான்ஸும் ஆகும் என்ற நிறைப்பில் உருவாகிறவரை கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக . பெஸ்லியையும் ஜாக்ஸனையும் மீறி விட்டவர்கள் நம் சங்கர் சார் போன்ற இயக்குன மதேகைகள் . அவர்கள் பொது மடேகைகளில் , ஸ்டுடியோக்களில் தான் ஆபினார்கள் பாடினார்கள் . டோரண்டோ போகிறனே , மச்சு பிச்சு போகிறனே என்று கிளம்ப வில்லை..

Swaminathan Venkat < vsaminathan.venkat@gmail.com